

რაიონი საგანმანათლებლო ინსტიტუტში. დღე-მდე არჩეულ იქნა:

ლომეხი	233
უნიონისტი	255
ნაციონალისტი	72
მეშა	38

სულ . . . 598

მაშასადამე, ლიბერალთა საკუთარი უმრავლესობა დიარღვეს; პალიტაში ისინი უკოალიციოდ, ნაციონალისტთა და მუშათა დაუხმარებლად, ხელმძღვანელ როლს ვეღარ იკისრებენ. საეკლეთა, რომ ასეთ პირობებში რომელიმე მთავრობამ იკისროს მთავარი საღიო საკითხების გადაწყვეტა. არჩევნებში, მაშასადამე, კრიზისი ვერ მოსპეს, პარტიით, უფრო გაართულეს და გააღრმავეს იგი.

დღიური

ტყ. ჟურნალისტების საზოგადოება.

არის ასეთი საზოგადოება... რომ თუ სამი წელიწადია, რაც დაარსდა ტფილისში ჟურნალისტების საზოგადოება, რასაკვირველია, ქალაქში დაბეჭდილის მდღისი დროებით და „უკეთილშობილეს განზრახვებით“, მაგრამ არსებობს იმნაირად, რომ მისი არსებობა ამ ჩვენს დედა ქალაქშია თითქმის არავინ იცის.

ბევრი ღონე იღონეს საქმის მეთაურებმა დასახიდანვე მკვდარის საზოგადოების, გამოსაცემის გზაზე, მარჯვნივ დასხდნენ, მარცხნივ, აღმოსავლეთისკენაც მიართეს სალოცავს, დასავლეთისკენაც, ხან ერთი აირჩიეს თავმჯდომარედ, ხან მეორე, რომდენჯერმე დასცლიეს გამგეობის წევრები, მაგრამ არა გამოუდნათ არ და მათი მკვდარი გამობრუნებას არ აპირებს.

ეს უთუოდ ასეც უნდა მომხდარიყო. ვინც სხვას რასმეს მოეცის, თავს იტყვილებს, და აი რატომ:

ტყ. ჟურნალისტების საზოგადოება არსებობდა სიყალბეზე აგებული და მის როგორც ზნეობის იდეურს დაწესებულებას არ შეუძლია სიკაცობა.

ტყ. ჟურნალისტების საზოგადოება დაარსდა ხაჩატუროვის გაზეთის გარშემო, რომელიც არასოდეს არა ყოფილა ზნეობრივ სიფუქიზის და სიმტკიცის მატარებელი. გაზეთი თუ ჟურნალი ყოველთვის ზნეობრივ ნიადაგზე უნდა იდგეს, მწერალი უნდა მეტყველობდეს მხოლოდ სიმართლისათვის, წერა მათთვის უნდა იყოს მღვდელ-მსახურება და კალამი არ უნდა გაუმრუდოს ანგარება და სხვა გარეშე ინტერესს. თუ ასეთი არ არის მწერალი, ტყუილად ატარებს მწერლის სახელს და ყოველი, ვინც სწერს, თუნდ ჯამბაზსავეთი ძლიერად ემარჯვებოდეს სიტყვების შეთამაშება ქალაქში, მწერალი, ჟურნალისტი როდღა.

ამისათვის ვინც ფიქრობს ჟურნალისტების საზოგადოებაში შეავითოს ყველა მწერალი, ის ხელმძღვანელობს მარტო გარეგნული მხარეთი იქ, სადაც უპირველესია და ერთად ერთი შემავრთებელი უნდა იყოს ზნეობრივი თვისება.

ეს ერთი.

მეორე სიყალბე ტყ. ჟურნალისტების საზოგადოების მდგომარეობა იმაში, რომ ეს საზოგადოება, რომელიც თავისთავად რუსული საზოგადოებაა, ცდილობს შეავითოს სხვა და სხვა ერის ჟურნალისტები, სხვა და სხვა ენის და კულტურის მწერალი, რაიც მისთვის დღევანდელ პირობებში ყოველად მოუხერხებელია და მეტად მავნებელიც. წარსულ კვირას უკვე ვილაპარაკე ჩვენებურ რუს-ქართულ ჟურნალისტების წინააღმდეგ. ამ გვარსავე გადაგვარებას ემსახურება ჟურნალისტების საზოგადოება—რუსული ენის გაძლიერებას არა-რუს მკვიდრთა შემწეობით და გარდა ამისა ფიქრობს ორის ერთი მეორის მპირდაპირე, შეურთებელ ბანაკს შერეგებას, შეთანხმებას.

რას ნიშნავს ჩვენში რუსის ჟურნალისტი და რას ნიშნავს ქართველი ჟურნალისტი, მწერალი?

ერთის განვითარება ნიშნავს მეორის დაცემას, ერთის გაძლიერება—მეორეს გაღარიბებას, ერთის გაძლიერება—მეორეს დაუძლეულობას. რამდენადაც ერთი წინ წავა, იმდენად მეორემ უკან უნდა დიხოს; რამდენადაც ერთი მეტს ადგის დაიქვს, იმდენად მეუმცროსდება ასპარეზი მეორესს...

ეს დღესათვის ცხადია, და ამიტომ როგორც წყალი და ცეცხლი ვერ შეერთდება, ამგვარადვე შეუძლებელია ისეთი ინტერნაციონალური კავშირი, როგორიც არის ტყ. ჟურნალისტების საზოგადოება. მას შეუძლიან მხოლოდ ერთს ერს ემსახუროს და როცა ამ ერთს ემსახურება, მეორეს სწავრავს და ასეთ მდგომარეობაში ერთობასა და კავშირზე ლაპარაკი ოღონდაც რომ უაზრობაა.

სრულის თანაგრძნობით ევგენები ყოველს ეროვნულს კულტურას და ღრმად მწამს, რომ კულტურა მუდამ და ყველგან ეროვნულია. ვინც უნდა იყოს კულტურა, შევხარო იმას განვითარებას. მაგრამ არა ესცნობ კულტურას, რომელიც სხვის დანაგვარებზე უნდა დაეყაროს, განსაკუთრებით მაშინ, როცა ეს სხვისი დანაგვარება უნდა ინტერნაციონალურ ბურჟუაზია გამოხვეული.

სიტყვა.

ნაშუაგობა

ჩვენი თეატრი

როდესაც ქართულ თეატრსა და იმის დაქვეითებაზე ჩამოვარდება ლაპარაკი, თანას მიზეზს მოიყვანენ ხოლმე ამ დაქვეითებისას. ის კი არაა ვის ახსოვს, რომ მიუხედავად ყოველგვარ დაბრკოლებისა, მიუხედავად იმისა, რომ ჩვენი თეატრის დაქვეითება არის შედეგი საერთოდ ჩვენის ცხოვრების დაქვეითებისა, კიდევ ბევრი რამ არის ჩვენი ხელთ, კიდევ ბევრის გავრცელება შეიძლება. ჩვენს საუბედუროდ, ჩვენი თეატრის ხელმძღვანელნი ვერ არიან თავიანთ ადგილზე და, რაღა თქმა უნდა, საქმეც ვერ მიდის ხიროიანად. შეიძლება დღევანდელ გამგეობას სურვილი ღილი ჰქონდეს, იქნებ რამე შრომასაც ეწეოდეს, მაგრამ... ნაყოფი-კი არ არის.

გაიხსენეთ დღევანდელი სეზონი ქართულ თეატრისა რას გვეუბნება ეს სეზონი? რა მისცეს ჩვენი ხალხის კუთა-გონებას წელს წარმოდგენილმა პიესებმა? არაფერი. ისევ „ორი ობოლი“ და „ორი ჯიბიანი“, ისევ „აი, გ დი მეგობარო“, ისევ „სამშობლო“, „პატარა კახა“, „კონსტანტინე პატონიშვილი“ და ისევ „ბაგრატ მეოთხე“. ერთი სიტყვით, წარმოდგენილ იქნა ისეთი პიესები, რომელთაგან ზოგიერთი სულ უშიშაროსა, ზოგიერთი დღეს-დღეობით უკვე მოძველებულია, ამიტომ არა-იყოსათვის ინტერესი არ წარმოადგენს და არც ხალხს მიიზიდავენ. მთელი სეზონის განმავლობაში ჩვენი თეატრი ან ფრანგულ მელოდრამებით სცხოვრობდა ან და საქართველოს საზოგადოებას, თუ კი შეიძლება ადამიანმა სთქვას, რომ „ბაგრატ მეოთხე“ საქართველოს წარსულს გვიხატავს.

თანამედროვე ცხოვრება ჩვენს თეატრს არ აინტერესებდა. თეატრი კი, რაც ცხოვრებაში ხდება, იმას უნდა გვიხატავდეს, რაც ცხოვრებაში ინტერესს წარმოადგენს, იმაზე უნდა იძლეოდეს პასუხს. კიდევ მეტი,—თეატრი ახალ საკითხებს უნდა აღძვადეს ხოლმე, როგორც იდენის, ისე ხელოვნების მხრივ. ჩვენი თეატრი იგი მხოლოდ ძველთა ძველ ტრადიციებით სცხოვრობს და რაღა თქმა უნდა, ქართველი საზოგადოებას გაუბრუნებს და ისეთ ადგილას მიდის, სადაც მისი კუთა-გონება საზრდოს შოულობს.

ნურავინ იტყვის, რომ ჩვენი თეატრის გაცხოველება არ შეიძლება, რომ ჩვენი თეატრის დაქვეითება გამოწვეულია ჩვენს საზოგადოებაზე ცხოვრების დაქვეითებითა. ძლიერ და ძლიერ შევძლები ახრია. მართალია, ჩვენი ცხოვრება

დაქვეითებულია, ჩამორჩენილია, მაგრამ იგი ნელს, ძლიერ ნელს ნაბიჯით მაინც მიდის წინ. ჩვენი თეატრი კი ისევ იმ ადგილასა სდგას, რომელზედაც ამ 20—25 წლის წინა დღეა...

ამაში დიდი ბრალი თვით თეატრის ხელმძღვანელთ ედებათ.

ამბობენ, ორიგინალური რეჟერტუარი არა გვაქვსო. კარგი და პატიოსანი, მაგრამ ნათარგმნ პიესების წარმოდგენა ხომ შეიძლება; ისეთ პიესების, რომელნიც როგორც ხელოვნების, ისე იდეის მხრივ დიდ ინტერესს წარმოადგენენ? კარგ თარგმანთან, კარგ იდეურ და მხატვრულ ნაწარმოებთან კარგი ორიგინალური ნაწარმოებიც განსდება, და ამა „ორ ჯიბიანთან“ რა ნაწარმოები უნდა განსდეს, „ორმა ჯიბიანმა“ რა გავლენა უნდა იქონიოს ავტორებზე?

მსახიობი არა გვყავანო. ესეც შემიძლია ახრია. ჩვენ ბევრი ნიჭიერი მსახიობი გვყავს. არიან ისეთებიც, რომელნიც დღეს-დღეობით დიდს არას წარმოადგენენ, მაგრამ თუ კი იშრომებენ, თუ-კი ხელმძღვანელი ეყრდნობათ, საგრძნობელ ძალად შეიქმნებიან ქართულ თეატრისათვის. შრომა არ უყვართ ჩვენს მსახიობებსო. მართალია, მაგრამ რა შრომის სიყვარული უნდა გამოიჩინონ მათ „ბაგრატ მეოთხის“ წარმოდგენაში? სურვილი-კი ეკარგებათ შრომისა. საქმე ისე უნდა დაყენოთ, რომ მსახიობნი თითონ მიილტვოდნენ შრომისთვის. კარგი პიესები, თუნდ ნათარგმნები, კარგი რეჟისორი შრომას შეაჩვენებს არტისტებს, ნიჟაც განუვითარებს და ხელოვნებასაც შეაყვარებს.

მაშინ ჩვენი თეატრი მაყურებელსაც ბევრს მიიზიდავს, მაყურებელს არა გადაგვარებულს, არამედ მოწინავე ინტელიგენციას და ხალხს, ჩვენი ერის იმ დიდ ნაწილს, რომელიც მისი აწმყო და მომავალია. ამასთან საქირა ფასების საგრძნობლად დაკლება, თეატრის გდენ-მოკრატება.

ყველა ზემოხსენებული პატარა დამატკიცებელი საბუთიც ხელთა გვაქვს. ეს არის წლებადღელი სეზონი ქართულ თეატრისა ქუთაისში. იქ ადგილებში ფასს ძლიერ დაუქვდა; კვირაში ერთხელ სრულად იფხ-ფასიან წარმოდგენების მართვა დაიწყო; იქ მიიწვიეს არა შესაძლებელი, არამედ ქართულ თეატრისათვის მხოლოდ ჩვეულებრივი რეჟისორი, იქ შეადგინეს დასი, რომელიც სრულიად არა ბრწყინავს შესაძლებელ მსახიობებით (გარდა ნ. ჩხეიძის); იქ შემოიშვავს რეჟერტუარი, რომელიც დღეს-დღეობით ინტერესს წარმოადგენს, და ხალხიც მიიზიდავს. ვერც ქუთაისის დასი ასედა ზოგიერთ ძველ პიესის წარმოდგენას ვერც მან შესძლო ზოგიერთ ძველ ტრადიციის დარღვევა. მაგრამ ქუთაისში მოახერხეს და სული ჩაუდგეს საქმეს, ცოცხალი სული. ყველა ეს კი ისე არა ჩვეულებრივია ჩვენი თეატრისათვის, იმდენად აუმაჯობესებს საქმეს, რომ მსახიობებიც ბევრს მუშაობენ, ანაშხლიც გვაიძინა, მაყურებელსაც მთლიანი შთაბეჭდილება რჩება წარმოდგენიდან. ქუთაისში არასოდეს არა ყოფილა, რომ კვირაში სამი ქართული წარმოდგენა დაეღათ, სამივე კარგად ყოფილიყო ნათამაშე და სამივეს კარგი შემოსავალი მოეცეს.

აი, რა ჰქნა საქმის რიგთან და ყენებამ. თუ-კი ქუთაისში შესძლო ყველა ეს, ტფილისს რაღა დაემართა, რატომ მან-კი ვერ მოახერხა? მოახერხებდა, მაგრამ უნარი ვერ გამოიჩინეს საქმის მოთავეებმა. გაიხსენეთ, ენკენისთვე უკვე თავდებოდა, სეზონი რომ დაიწყო დრამატულ საზოგადოების გამგეობამ. და იცით, როგორ დაიწყო? სრულიად მოუშხადებლად. მთელი განზახული და ზაფხული თავისუფალი იყო. ამ დროს შევიდო შეშვებები რეჟერტუარზე, გადაეთარა მინებინა ახალი და საინტერესო პიესები, მსახიობთა ძალები გაძლიერებინა ახალთა მოწვევით. მაგრამ გამგეობამ მხოლოდ ენკენისთვის გასულს და მაშინ ახა რაღა გაკეთდებოდა და აკი ვერც ვერაფერი გააკეთა. ამისი შედეგი წლებადღელი სეზონია.

სეზონი, მსახიობთა ძალები გაძლიერებინა ახალთა მოწვევით. მაგრამ გამგეობამ მხოლოდ ენკენისთვის გასულს და მაშინ ახა რაღა გაკეთდებოდა და აკი ვერც ვერაფერი გააკეთა. ამისი შედეგი წლებადღელი სეზონია.

ესლა შემთხვევამ ტფილისის ქართულ თეატრს ისეთი საგრძნობელი ძალა შემატა, როგორიც არის ვლ. ალექსი-მესხიშვილი. რა თქმა უნდა, მისი დასში მოწვევა თეატრს ინტერესს მოუმატებს, მაგრამ წლებადღელი სეზონი ესლა თითქმის თავდება და საქმის შევცლა რეზო არც ისეთი ნიჭიერ მსახიობს და რეჟისორს შეუძლიან, როგორიც ვლ. ალექსი-მესხიშვილია. მაგრამ შემდეგისათვის მაინც უნდა დაუქვადეს დრამატულ საზოგადოების გამგეობა და როგორც-კი ამ სეზონს გაათავებს, მაშინვე შეუდგეს მომავალ სეზონისათვის მზადებას. თუ საქმის გაკეთების უნარს გამოიჩენს, ჩვენი თეატრიც გამოცოცხდება და მაყურებელსაც მიიზიდავს.

ახალი.

სოფლად

საადგილ-მამული საკითხი.

სოფლის მოხელეებს მოემატათ ახალი შტატი მოხელეებისა. ეს მოხელეები განაგებენ იმ მამულებს, რომელსაც საფლებო ბანკი იძენს. ამ მოხელეებს უწოდებენ „მამულის გამგეებს“.

იმ მამულის გამგელ, რომელიც კალატოზიშვილებმა საფლებო ბანკს გადასცეს (დედოფლის მინდორი), დანიშნულია კოტე ტერიაშვილი. საფლებო ბანკი სწავდა ბრეთის მამასახლისს: სოფ. წვერზე ირცლება მამულის იჯარა 1120 მ. 40 კ. და გადახდებიან. მამულის გამგე ტერიაშვილი კი წვერელებს სოფლის 1400 მ., აგრეთვე სოფ. არადეთს საფლებო ბანკმა შეაწერა 955 მ. 5 კ., მამულის გამგე კი ახდებიან—1300 მან. მამასახლისმა გამოუცხადა ორთავე სოფელს, რასაც ბანკი ითხოვდა, მაგრამ გამგე ჩაკეტილია—ზედმეტსა სთხოვს. გლეხებსაც იმდენი გამგეობა და შრომადარ შეჩაბთ, რომ საფლებო ბანკის ანგარიშით ფული პირდაპირ ბანკში წარადგინონ.

თითო დესეტინაზე ბანკი ახდენს 16 მ. 25 კ. გლეხები ესლა ბევრს ნაწიბენ, რატომ მაშინვე არ შეეცადნენ, ეს მამული შეენარჩუნებინათ. დიდ გაქირვებაში ჩაკვიდნენ, საფლებო ბანკის ახო-დენა გადასახდეს ვერ აუვლენ და ფიქრობენ სხვაგან გადასახლებას. შეძლებული გლეხები არიან, ქეთიკორის შემოგები უღვიათ და ახლადენა ნაამადარს, რასაკვირველია, დიდი რამ გაქირვება თუ ალბიონებს ხელს ან რაიმე განსაცდელი. განსაცდელიც კარს მომდგარია და როგორ დაახსრეს თავს, ალამაშებული უნდა იშოვნონ და გადასახლდნენ, ან არა და ყველაფერი უნდა გადააყონ, რომ ეს მამული შეენარჩუნონ.

საერთოდ ქართლში დიდად შევიწროვდა გლეხობა. ყველა ფიქრობს, მოსძინოს იმისთანა მამული რომ ცხოვრება შეიძლებოდეს. ამოდენა გადასახდეს ვეღარ აუკლდენ და კახეთისკენ სახლდებიან. ხიზან-ოსებისათვის ხომ გადავიღებულია გადასახლება, ისინი შეჩვეულნი არიან, მაგრამ ქართლელი მკვიდრი გლეხიც ეძებს მამულის საცხოვრებელად, თავის მამა-პაპეულს თავს აწებებს და სხვაგან ესახლება. სოფელ ქნოლედან, თამბარაშნიდან, ამისიდან რამდენიმე კომლი აპირობს გადასახლებას.

ორმოცდა ათი წლის წინად ქართლელ გლეხს 7-10 დ. ნადელში მიეცემო მამული ადრია ჰუფნის, ეს ნადელი დაქუცმაცებულია რამდენიმე ნაწილად და, ამა, როგორ უნდა აცხოვროს 10-12 სული დამიან? მებატონემა მთელი ჩამოიარა კრები ჩამოართვა და ზედ ხიზნები დაასახლა. მათთვის ერთი ფეხის და სადგმელი ადგილიც აღარაა და, რა

მეტი ჯანი აქვთ, უნდა სხვაგან მოსვინონ ადგილი!

საკვირველი ის არის, რომ ისევ განაგრძობენ მემამულეები, თუ კიდევ მოეძებნებათ თავისუფალი ადგილები, ხიზნების დასახლებას. მარ-შან სოფ. ავლევის წყრიშალო ტყე აქაურო მემამულეებმა მისცეს ოსებს, ზედ დასახლეს და სამამულეთ აკეთებინებენ. სოფელ ბრეთში თავ. ავლ ავლიშვილმა დასახლა ოთხი კომლი ოსი. მისცა 40 დ. სახნავი. დიდი უსიამოვნება და განხეთქილება ჩამოვიდა ახლად მოსულსა და ბრეთელებს შორის. სოფ. ფეკენისში თავ. ნიკოლოზ ალექსანდრეს ძე ამილახვარმა დასახლა ქველთელი ოსები. მისცა მათ 80 დ. სახნავი მამული, ესენი აპირებენ ამ მამულის შესყიდვას.

როგორც მოგახსენებთ, საფლავანდო ტყე, მდიდარი მცენარეულობით, შეიცავს 15000 დესეტინას. მარ-შან შემოღობაზე ეს ტყე დაიყო რამდენიმე ნაწილად. ტყეს დიდი ხალხი ახვევია, უფრო-კი ხიზან-ოსი. ამ დაყოფამ მფლობელობა და სარგებლობა სრულიად შესცვალა. ვიდრე დაიყოფებოდა საფლავანდო ტყე, ყველა ხიზანი სარგებლობდა ამ ტყეთ და იხიდა მასტის ფულს იმის სასარგებლოდ, ვინ ხიზნად ითვლებოდა. დღეს ის ადგილები, რომელიც ხიზნების დასახლებისად იყო და სარგებლობდნენ ამ ტყით, სხვას ერგო და ამ ადგილის პატრონი ხიზნებს ტყეში აღარ უშვებს—ან ტყის ფული უნდა დააღონ ან არა და იმ ტყით უნდა ისარგებლონ, რომელიც თავიანთ მებატონეს ერგო, მებატონის ტყე კი მათ დასამხრისად არ არის.

თითქმის მთელ საფლავანდო ხიზნების ტყით სარგებლობა შეიცვალა. სანამ საერთოდ იყო ტყე, ისე არ ნადვლობდნენ და ყველა მებატონე თავის ხიზანს სრულ ფულად გადასახდეს სარგებლობა ტყით. საფლავანდო ხიზნები მებატონეების სასარგებლოდ დღიურ სახნავ მიწაზე იხიდან კოდ-ნახევარ მოსავლს, მასტის ფულს (მუშის ფული) 6-8—10 მან. ან და მუშას 24-18—12.

ხიზნის პროტოკოლებით, ყველა სოფლის ხიზანი უნდა სარგებლობდეს ტყით იმ სოფლის საზღვრებში, რომელ სოფელსაც ეკუთვნის. ამ სოფლებში ხიზნებმა ტყე გასჩესეს, ხელა თავიანთ სოფლის საზღვარს გადადიან, მოდიან რამდენიმე ვერსის სიშორეზე, დიდ ხელუხლებელ ტყეში, და, სადც მიეწონებათ, უკანტროლოდ აფუქებენ ტყეს. საერთოდ ეს ხიზნები დიდ ზარალს აძლევენ ტყეს. შუაგულ ტყეში 10-20 დესეტინა ადგილს ისარივით ამართულ 20-30 ვერსიკან ხეებს აცლიან ქერქს, რათა საგისოდ გახეხება და შემდეგ წაქციონ ხეებს თავიანთ მოსახმარად.

სოფ. ბეჟმარი, თორმანეული, მაღა, საჯვარი, წუნარის არკნეთი, კრეთის უბანი, სამწყალი, ფრინევი, სხლითი, მუღრისი, ქვათეთრი თუნსელის წყრიშალო ტყეში თავსდებიან. თუ დიდ ტყეში მოისურვებდნენ, კანტრონის ფსიან ქალაქსდებენ იღებდნენ და მთელი წელი სარგებლობდნენ, ამისთან მახტის ფულსაც იხილდნენ და იხიდან კოდ-სოფ. ბალთა, ქვინისი, ფიქვიანა, ნაგუზნი, ღ-რისთავი, ჩილი, ძალიან, თერგვანი, მუხაური, თელავიანა, გადიგანი, ტოტონაური, თოსა, ოგორა, ხტანი, დვიაგანი წიბისი და ციხიანი დიდ ტყით თავისუფლად სარგებლობდნენ, მარტო მახტის ფულს ან მუშას იხილდნენ.

დღეს ყველა ტყის პატრონი ეუბნება ხიზანს: ჩემი ტყით სარგებლობა გინდა, ტყის ფული უნდა გადაგიხადო, თუ არა და არ შეგიშვებს, წადი შენი ბატონის ტყეში და იქიდან ისარგებლე, ქვემო ქართლი აქ დაიარება და შენ რათ უნდა გაგიკირდეს შენი ბატონის ტყით სარგებლობა?

მაინც და მაინც ხიზნის პროტოკოლით მარტო წინა სოფლის ტყით უნდა ისარგებლო, ვერც ვერავინ დაგიშლისო. ხიზანი კდევ უპასუხებს: ჩემი სოფლის ტყე გაიჩება, იქიდან ეთლარას გამოვიტანო. 19 კოშკი ხიზანი ახლი ითვლება ამ ზემოხსენებულ სოფლებში, თითქმის 4000—5000 დესეტინაში შეუვლი ტყე წყრიშალო ტყედ აქციეს. რასაკვირველია, ეს ბურჟნარი მათ არ დაეკმაყოფილებს და ხელუხლებელ ტყისაკენ იწვევენ, ძალიან უნდა ერთმანეთში პირობა აქვთ დადებული, ან ისევ ძველებურად უკანტროლოდ აფუქონ ტყე, ანარადა ყოველ შემთხვევაში იძილონ.

საფლავანდო ტყიდან მომდინარეობენ მდ. ფრონები: ალისა, ლოპანისა, მეტეხისა, ფკისა, დვანისა. მათი სათავეები იმ ტყიდან იწყება და ყველა მემამულე, გლეხი, ხიზანი—მოვალეა გაუფთხილდეს ამ ტყეს, როგორც თავის საკუთარ მალსა, ან ვენახს, რათა მდინარეები არ დაშრდნენ. ვარდა ამისა, მომეტებული ზემო ქართლი იმ ტყით სარგებლობს ურმისა და მარხილის იარაღით, გუთნისა, კაიისა და ყოველ სამეურნეო ხის ავეჯით.

ყოველივე ღონისძიება უნდა ვიხმართ, რომ წარა-მარა ტყე არ იჩებოდეს. უნდა დამყარდეს წესიერი ტყით სარგებლობა. ხიზანი ოსებზე უნდა დამოკიდებულნი წესსა და რაგს ამ საქმეში. მემამულენი იძახიან, თუ წესიერება არ დამყარდა, იძულებულნი ვიქნებით მამული საფლებო ბანკს გადავცეთ ან დავაგრიოთ რომელსამე ბანკში. ესეც, რასაკვირველია სულ სწრაფობაა.

Legatus.

დავითი

ჭეტერი. დავითი სააგენტოსაჲს 16 ანგარა.

ს ა პ ა მ ე მ ი

თავიზი. დიდი თოვლის გამო ყარადღში სამხედრო მოქმედება შეჩერებულია.

არჩევნები იმდღისში

ლონდონი. ნაშუალდევის 21/2 საათამდის აირჩიეს 258 უნიონისტი, 253 ლიბერალი, 40 მუშათა პარტიის წევრი, 74 ნაციონალისტი. უნიონისტებმა მოიგეს 12, ლიბერალებმა 19 ადგილი.

ლონდონი. დღესათვი არეულობა თან და თან ძლიერდება. არეულობა გამოიწვია არჩევნებმა სამთა-მადო მუშების გაფიცვამ. გაფიცუებმა სულ ერთიანად მიანგრამანგრეს უნიონისტების სადგამი და ქვანახრის მღაროების პატრონის სახლი. მღაროების პატრონმა დასტურა ერთი მუშა. გაბრაზებულმა მუშებმა სულ ერთიანად დაამტკიცეს მღაროების დირექტორის ავტომობილი და შემდეგ ხრამში გადაადგდნენ. წესრიგის აღსადგენად გამოიწვიეს პოლიციელები.

ათინა. მავრონიხილისის სამინისტრო გადადგა მაშინ, როდესაც სამხედრო ლიგამ მინისტრ-პრეზიდენტს უკუწაფელობა და უნიკობა დასწამა. გენერალმა ზორბასმა მინისტრ-პრეზიდენტს განუცხადა, სამხედრო ლიგა სამინისტროს გადადგომას თხოულობსო. სამხედრო ლიგამ რაღლის და თეოთიკის სთხოვეს, ხელი შეეწყონ ახალ სამინისტროს ბიუჯეტის და სესხის შესახებ კანონ-პროექტის დამტკიცებაში. ამას გარდა რაღლის და თეოთიკის სთხოვენ, შეუდგნენ ეროვნულ კრების მოწვევის მოწყობას, რომლის პროგრამას მეფე და დეპუტატთა პალატა შეიმუშავებს, რაღლი და თეოთიკი დასთანხმდნენ ლიგის წინადადებას. ხმა დადის, ახალი სამინისტროს შედგენა დრავიმის მიერ, ახალ სამინისტროში ზორბასი სამხედრო მინისტრობას იკისრებსო. მთავრობის წრეებში ირწმუნებიან, რომ მთავრობამ მეფეს ურჩია ეროვნულ კრებას ნუ მოიწვევთ, რდგან ამ კრების მოწვევა სახიფათოა და უდროაო. სამხედრო ლიგის წევრები აცხადებენ, ჩვენ მაინც და მაინც

თავად, მიდის შიგნით და იქავე
დის ერთგულად მისი მისი
თავად-მისი მისი...

მცემელი ი. ს. ავლაძე,